Acatistul icoanei Maicii Domnului Prodromiţa
(12 iulie/25 iulie)

Icoana Maicii Domnului “Prodromiţa”de la Muntele Athos (12 iulie/25 iulie):

https://www.academia.edu/43698107/Icoana_Maicii_Domnului_Prodromi%C5%A3a_de_la_Muntele_Athos_12_iulie_25_iulie_

https://archive.org/details/icoana-maicii-domnului-prodromita-de-la

https://www.slideshare.net/steaemy1/ic-md-prodromita/steaemy1/ic-md-prodromita

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te

sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Troparul icoanei Maicii Domnului Prodromiţa, glasul 1: Născătoare de Dumnezeu, pururi Fecioară, sfintei şi dumnezeieştii tale icoane cu dragoste şi cu credinţă închinându-ne, o sărutăm, mulţumind. Căci printr-însa dăruieşti celor credincioşi cu adevărat tămăduiri sufletelor şi trupurilor. Pentru aceasta, grăim către tine: Slavă feciorie tale, slavă milostivirii tale, slavă purtării tale de grijă, ceea ce eşti una binecuvântată.

Condacul 1

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ne-ai dăruit nouă icoana în care chipul tău şi al Pruncului tău s-au zugrăvit prin minune dumnezeiască, slobozeşte-ne din toate nevoile, ca să-ţi cântăm ţie: ***Bucură-te, slăvită Prodromiţă a Schitului Prodromu!***

Icosul 1

Îngerii şi arhanghelii şi soborul cuvioşilor athoniţi cu mare cinste te-au lăudat, Născătoare de Dumnezeu, şi prooroceşte i-a văzut cuviosul Marcu, ucenicul Sfântului Grigorie Sinaitul. Căci palatele tale de aur, pe care le văzuse în părţile Viglei, au închipuit Schitul Prodromului, care mai apoi în acel loc s-a ridicat. Şi prin venirea icoanei tale făcătoare de minuni Prodromiţa, adică Înaintemergătoarea, ni l-ai arătat grădină a binecuvântărilor tale, pentru care îţi zicem cu mare glas:
Bucură-te, că Prodromiţă eşti cu dreptate numită;
Bucură-te, a schitului înaintemergătoare smerită;
Bucură-te, roadă pe care Sfântul Munte o a cules;
Bucură-te, al Schitului Prodromu chivot ales;
Bucură-te, egumenă care sufletele în obştea ta cu grijă le aduni;
Bucură-te, trâmbiţă care spre trezirea din patimi suni;
Bucură-te, că în icoană te schimbi la faţă, pe privitori uimind;
Bucură-te, că uneori chipul ţi se întunecă, mustrător devenind;
Bucură-te, că icoana strălucitoare la praznicele tale devine;
Bucură-te, că închinătorii credincioşi vie în icoană te văd pe tine;
Bucură-te, că faţa ta cea prea frumoasă ni s-a descoperit;
Bucură-te, că şi chipul Pruncului tău prin minune a fost zugrăvit;
Bucură-te, slăvită Prodromiţă a Schitului Prodromu!

Condacul al 2-lea
Vrând stareţul Nifon să dobândească o icoană făcătoare de minuni pentru Schitul românesc Prodromu, a căutat un iconar care să vrea să păzească o rânduială aspră de nevoinţă şi rugăciune când picta, şi bucurându-se că a aflat un zugrav râvnitor, I-a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea
Întristându-se părinţii Nifon şi Nectarie că iconarul nu reuşea să isprăvească de zugrăvit icoana ta, pe neaşteptate au fost chemaţi: „Să trimiteţi degrabă să ia sfânta icoană, care singură s-a zugrăvit, căci lume multă s-a adunat privind la minunea sfintei icoane”. Şi pentru aceasta îţi zicem:
Bucură-te, că iconarul sfintele feţe să le picteze nu a reuşit;
Bucură-te, că osteneala i-ai primit şi nevoinţa i-ai răsplătit;
Bucură-te, că, neterminând să picteze icoana, a aflat-o desăvârşită;
Bucură-te, că de lucrarea ta mintea noastră este covârşită;
Bucură-te, ceea ce n-ai învăţat pe nimeni în ce chip a fost;
Bucură-te, că tainelor tale inimile noastre le faci adăpost;
Bucură-te, că iconarul a scris minunea care s-a întâmplat;
Bucură-te, că mărturia lui până astăzi ni s-a păstrat;
Bucură-te, că de cuvintele sale credincioşii nu s-au îndoit;

Bucură-te, că în casa lui lume multă să ţi se închine a venit;
Bucură-te, lumină, a părintelui Nifon sfântă dorire;
Bucură-te, a nădejdii sale neclintită răsplătire;
Bucură-te, slăvită Prodromiţă a Schitului Prodromu!

Condacul al 3-lea
Precum s-a mirat Sfântul Alipie de la Pecerska atunci când în chilia sa a venit îngerul şi a pictat în chip minunat icoana Adormirii Maicii Domnului, aşa s-a mirat şi iconarul Iordache văzând cum chipul Maicii Domnului şi cel al Fiului ei, pe care nu le terminase, fuseseră plinite nu de mână omenească, şi uimindu-se I-a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea
Auzind mitropolitul marea minune care se făcuse în Iaşi, a venit cu preoţii să ţi se închine cu evlavie şi a mărturisit: „Cu adevărat, mare dar ne-a dăruit Maica Domnului prin această minunată şi slăvită icoană a sa”, şi pentru aceasta cu mulţumire cântăm ţie:
Bucură-te, că apa cea vie şi fără de moarte o ai revărsat;
Bucură-te, că boierul pentru fiul său care zăcea ţi s-a rugat;
Bucură-te, că bolnavul luând agheasmă s-a vindecat;
Bucură-te, că fiul împreună cu tatăl său ţi s-au închinat;
Bucură-te, că pe lepros l-ai tămăduit când agheasmă a băut;
Bucură-te, că îndată lepra de pe el ca nişte solzi a căzut;
Bucură-te, că omul care avea albeaţă pe ochi vedere a dobândit;
Bucură-te, că şirul tămăduirilor tale nici până astăzi nu s-a oprit;
Bucură-te, că pe cei părăsiţi de doctori din paturi îi ridici;
Bucură-te, că neputinţele noastre cu prisos de har le vindeci;
Bucură-te, luminarea preoţilor şi cinstea ierarhilor;
Bucură-te, că îi înţelepţeşti pe urmaşii apostolilor;
Bucură-te, slăvită Prodromiţă a Schitului Prodromu!

Condacul al 4-lea
Neputând părinţii să scrie minunile pe care le auziseră, pentru că erau covârşiţi de credincioşii care le cereau să se roage pentru ei, au mărturisit însă noianul minunilor cu glas de bucurie, şi pregătindu-se de călătoria spre Sfântul Munte, I-au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea
Mult au avut de mers părinţii prodromiţi, dar multe au fost şi minunile tale, Născătoare de Dumnezeu, că în fiecare oraş în care a ajuns icoana poporul a venit să ţi

se închine cu credinţă, şi cei care au primit ajutor în nevoile lor au devenit apostoli ai harului tău, cântându-ţi:
Bucură-te, bucuria noastră, nădejde neînfruntată;
Bucură-te, că celor ce te cinstesc le găteşti răsplată;
Bucură-te, că împreună cu icoana ta ai călătorit;
Bucură-te, că la fiecare popas semnele tale au strălucit;
Bucură-te, că după plecarea icoanei ele nu se împuţinau;
Bucură-te, că în minţile oamenilor minunile vii rămâneau;
Bucură-te, că celor trudiţi şi împovăraţi le eşti apărătoare;
Bucură-te, că de duşmanii văzuţi şi nevăzuţi le eşti îngrăditoare;
Bucură-te, că ai surpat jugul minciunii şi năvălirea diavolilor;
Bucură-te, roabă aleasă a Domnului şi stăpână a tuturor;
Bucură-te, Fecioară, a Împărăţiei cerurilor mireasmă;
Bucură-te, pecete pusă pe a inimilor noastre mahramă;
Bucură-te, slăvită Prodromiţă a Schitului Prodromu!

Condacul al 5-lea

S-a mâhnit femeia cea bolnavă că nu putea să meargă să se închine icoanei care izvora tămăduiri, dar Fecioara prea slăvită i s-a arătat în vis, poruncindu-i să se scoale degrabă şi să meargă să ia binecuvântarea mult dorită. Şi, pornind la drum, îndată s-a arătat desăvârşit sănătoasă, pentru care I-a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Tămăduindu-se femeia cea bolnavă, nu s-a lenevit să meargă să se închine sfintei tale icoane, vrând să mărturisească tuturor că se vindecase. Şi ajungând la icoana ta, a dat mărturie că o văzuse de mai înainte în vis şi a vestit mulţimii cum a dobândit tămăduire, iar preoţii şi credincioşii ţi-au cântat:
Bucură-te, ceea ce credinţa femeii bolnave o ai răsplătit;
Bucură-te, ceea ce de visele înşelătoare ne-ai ferit;
Bucură-te, că prin icoana ta multe şi felurite minuni ai săvârşit;
Bucură-te, că în casa învăţătorului puţin credincios să fie dusă nu ai primit;
Bucură-te, că el de două ori a trimis trăsura după odor, dar părinţii să i-l dea nu au voit;
Bucură-te, că mai potrivit să vină închinătorul la icoană au socotit;
Bucură-te, că a treia oară trimiţând acela trăsura s-a arătat minunea ta;
Bucură-te, că oricât s-au străduit părinţii nu au reuşit să ia icoana;
Bucură-te, că până la trăsură patru oameni să o ducă cu greu au putut;
Bucură-te, că împotrivirea ta s-a cunoscut când tocul icoanei s-a desfăcut;
Bucură-te, că de la zgomotul mare oamenii şi caii s-au înspăimântat;
Bucură-te, că l-ai smerit pe învăţătorul care avea cugetul de necredinţă întunecat;

Bucură-te, slăvită Prodromiţă a Schitului Prodromu!

Condacul al 6-lea

În Biserica Sfinţilor Împăraţi din Galaţi, zugravul care nu credea că icoana a fost pictată prin minune dumnezeiască a început a-i batjocori pe creştinii care nu se îndoiau de aceasta, dar s-a îngrozit când a văzut-o pe Maica Domnului privindu-l cu asprime din icoană, şi pocăindu-se, I-a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Nimeni să nu se îndoiască, nimeni să nu fie necredincios minunii dumnezeieşti, ca să nu îşi agonisească osândă, ci toţi să îi cânte cu veselie Maicii lui Dumnezeu, nădăjduind că vor primi luminarea minţii şi întărire în credinţă:
Bucură-te, că risipind tu cursele diavoleşti agonisim folos;
Bucură-te, că nu ai răbdat hulele zugravului necredincios;
Bucură-te, că prin schimbarea feţei tale din icoană l-ai mustrat;
Bucură-te, că pricepându-şi greşeala minunile tale le-a trâmbiţat;
Bucură-te, că nu i-ai îngăduit să semene îndoiala în popor;
Bucură-te, că ai venit în apărarea credincioşilor;
Bucură-te, că din îndreptarea sa şi alţii s-au folosit;
Bucură-te, că nu pierderea, ci înţelepţirea lui ai dorit;
Bucură-te, a hulitorilor chemare la pocăinţă;
Bucură-te, a bine credincioşilor slăvită biruinţă;
Bucură-te, că celor ispitiţi de necredinţă le ajuţi;
Bucură-te, că cei ce vestesc minunile tale îţi sunt bineplăcuţi;
Bucură-te, slăvită Prodromiţă a Schitului Prodromu!

Condacul al 7-lea

Pentru a lua averea hangiului răposat, sluga cea vicleană a încercat să o omoare pe văduva evreică, şi i-a pregătit spânzurătoarea, dar femeia şi-a adus aminte de vestea minunilor Prodromiţei şi rugându-se a făgăduit că, dacă va rămâne în viaţă, se va boteza împreună cu toţi cei din casa ei, şi Îi va zice lui Dumnezeu cu mulţumire: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Pregătind laţul pentru femeie, fără să vrea sluga cea netrebnică s-a spânzurat pe sine, iar evreica a văzut lucrarea Maicii Domnului şi a crezut cu toţi cei din casa ei, făcându-se pildă pentru toţi cei din neamul evreiesc, pentru păgâni şi pentru necredincioşi. Şi prin Sfântul Botez a intrat în Biserica lui Hristos, iar pentru aceasta noi te lăudăm pe tine, care eşti nădejdea celor deznădăjduiţi:
Bucură-te, că vestea minunilor tale şi printre evrei s-a răspândit;

Bucură-te, că la necaz văduva hangiului de ele şi-a amintit;
Bucură-te, că ai primit rugăciunea ei deznădăjduită;
Bucură-te, că ai vrut să lepede credinţa ei cea greşită;
Bucură-te, că viaţa i-ai salvat în ceasul de pe urmă;
Bucură-te, că prin tine a intrat în a Bunului Păstor turmă;
Bucură-te, că împreună cu copiii ei a primit botezul;
Bucură-te, că datorită ţie peste casa ei a strălucit harul;
Bucură-te, că dreapta credinţă prin tine se întăreşte;
Bucură-te, că gura păgânilor care nu se închină icoanei tale amuţeşte;
Bucură-te, spre Biserica lui Hristos far călăuzitor;
Bucură-te, ceea ce calci şerpii rătăcirilor şi eresurilor;
Bucură-te, slăvită Prodromiţă a Schitului Prodromu!

Condacul al 8-lea

Din rânduială dumnezeiască a venit icoana la Schitul românesc Prodromu, pentru că domnitorul voia să păstreze icoana în ţara în care s-a făcut minunea, dar Maica Domnului a adus-o în grădina ei duhovnicească, ferindu-i pe părinţi de ispitele drumului, şi ei I-au cântat Celui ce îi păzise în călătorie: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Ai binecuvântat prin venirea ta schitul athonit şi aşezând-o pe ea nu departe de icoana făcătoare de minuni a Sfântului Botezător, i-ai acoperit cu sfântul tău acoperământ pe toţi cei ce au venit să se închine ţie, monahi, preoţi, ierarhi şi mireni de toate neamurile, pentru care îţi cântăm:
Bucură-te, că schitul românesc l-ai umplut de binecuvântare;
Bucură-te, că obştile athonite cinstesc icoanele tale de minuni făcătoare;
Bucură-te, că din numele date icoanelor tale cunoaştem lucrarea lor;
Bucură-te, că prin icoana Portăriţa eşti poartă a mănăstirii ivirilor;
Bucură-te, că icoana Dulcea sărutare e cununa Filotheiului;
Bucură-te, că eşti Călăuzitoarea obştii Xenofontului;
Bucură-te, Împărăteasa tuturor, lauda Vatopedului;
Bucură-te, grabnică ajutătoare a închinătorilor Dochiarului;
Bucură-te, că în icoana de la Hilandar semnul milostivirii tale e vădit;
Bucură-te, a Marii Lavre podoabă, că Sfântul Ioan Cucuzel glasul ţi l-a auzit;
Bucură-te, că în faţa icoanei ţi-au cerut ajutor stareţii Pantocratorului;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, comoară a Prodromului;
Bucură-te, slăvită Prodromiţă a Schitului Prodromu!

Condacul al 9-lea

Zăcând de trei săptămâni topit de boală şi nemâncat, ca dintr-un somn s-a trezit schimonahul Inochentie când icoana Prodromiţa a fost adusă în schit şi cerând să fie dus în faţa ei, s-a rugat cu zdrobire de inimă, cântându-I Domnului: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

„Maica lui Dumnezeu, dacă îmi este de folos să mai trăiesc, însănătoşeşte-mă, iar dacă nu, fie voia ta", s-a rugat părintele Inochentie şi, întorcându-se cu bucurie la chilia sa, după un ceas a trecut la cele veşnice. Şi noi, învăţându-ne de la el să ne punem toată nădejdea în Dumnezeu şi în puterea rugăciunilor tale, îţi zicem cu umilinţă:
Bucură-te, că schimnicului i-ai ascultat cererile;
Bucură-te, că degrabă i-au încetat suferinţele;
Bucură-te, că plin de bucurie Sfintele Taine a primit;
Bucură-te, că având sufletul împăcat s-a săvârşit;
Bucură-te, că voia noastră să o lepădăm ne-ai învăţat;
Bucură-te, că evlavioşii tăi robi au sfârşit binecuvântat;
Bucură-te, că prin tine de moartea năprasnică suntem feriţi;
Bucură-te, că pe tine te-au cinstit părinţii întru Domnul adormiţi;
Bucură-te, că dascăl al cugetării la moarte pe tine te dobândim;
Bucură-te, că, pregătindu-ne de moarte, în Domnul Hristos trăim;
Bucură-te, a cărţilor cuvioşilor părinţi tainică tâlcuire;
Bucură-te, a treptelor căii împărăteşti propovăduire;
Bucură-te, slăvită Prodromiţă a Schitului Prodromu!

Condacul al 10-lea

Crezând minţii sale şi lepădând ascultarea, monahul Serghie a căzut în înşelare, iar prin arătarea drăcească s-a îmbolnăvit, zăcând ca un mort, şi abia după trei zile s-a sculat, slăbit fiind şi rămânând fără auz. Dar, aducându-l părinţii la icoana făcătoare de minuni, îndată s-a tămăduit de surzenie şi atunci toată obştea I-a cântat Domnului într-un glas: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Ascultătoare a Fiului tău ai fost, Născătoare de Dumnezeu, şi pe calea smereniei i-ai călăuzit pe monahi, cerându-le ascultare de povăţuitorii lor. Izbăveşte-i de înşelări şi de ispite pe monahii şi pe mirenii iubitori de nevoinţă, ca să îţi cânte ţie aşa:
Bucură-te, că părinţii au nădăjduit că monahul Serghie va fi tămăduit;
Bucură-te, că de surzenie l-ai scăpat şi de mândrie l-ai izbăvit;
Bucură-te, că, pătimind el pentru mândria sa, nu l-ai lepădat de la faţa ta;
Bucură-te, că, ridicându-se din iadul înşelării, şi-a înţeles greşeala;
Bucură-te, că din suferinţe a înţeles osânda neascultării;

Bucură-te, învăţătoare a ascultării şi Maică a îndurării;
Bucură-te, a celor apăsaţi de ispitele pierzătorului de suflete alinare;
Bucură-te, a celor legaţi de lanţurile diavolului dezlegare;
Bucură-te, că meşterul care se îndrăcise a fost izbăvit de duhul care îl muncea;
Bucură-te, că în faţa icoanei tale i s-au citit rugăciuni şi el a simţit mijlocirea ta;
Bucură-te, că pe cuviosul Nectarie, protopsaltul din ghearele diavolului l-ai scăpat;
Bucură-te, că văzându-te cel numit privighetoarea Muntelui Athos ţi s-a închinat;
Bucură-te, slăvită Prodromiţă a Schitului Prodromu!

Condacul al 11-lea
Mergând părinţii să prindă peşte pentru praznicul icoanei Maicii lui Dumnezeu, unul din ei a zis cu îndrăzneală: „Dacă icoana aceasta s-a zugrăvit prin minune, apoi să facă să se prindă peşte pentru sărbătoarea ei”, dar văzând mulţimea peştilor prinşi în mreje, a lepădat îndoiala şi I-a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Credem mijlocirii tale, Maică Sfântă, că aşa cum ai purtat de grijă praznicului tău, la fel porţi de grijă şi acum, dând cele de trebuinţă nu numai monahilor, ci şi mirenilor care se roagă ţie cu credinţă:
Bucură-te, că peştii de la praznic milostivirea ta au vădit;
Bucură-te, că mulţimea darurilor tale o au închipuit;
Bucură-te, a flămânzilor îndestulătoare;
Bucură-te, a lipsurilor noastre curmare;
Bucură-te, mângâiere a celor aflaţi în nevoi;
Bucură-te, îmbrăcăminte şi acoperământ celor goi;
Bucură-te, cunună a celor care duc crucea necazurilor;
Bucură-te, încurajare a celor aflaţi la capătul puterilor;
Bucură-te, că ne înveţi să rânduim toate cu chibzuinţă;
Bucură-te, că sărmanilor le dai cele de trebuinţă;
Bucură-te, iconoamă a schiturilor şi a mănăstirilor;
Bucură-te, chivernisitoare a caselor creştinilor;
Bucură-te, slăvită Prodromiţă a Schitului Prodromu!

Condacul al 12-lea
Pictându-se în schitul prodromiţilor o icoană după izvodul celei minunate, a fost aşezată cu mare cinste într-o biserică de lemn, şi nu s-a stricat când o mână blestemată a dat foc bisericii. Şi, după ce focul mistuise totul, creştinii au găsit icoana nestricată sub un morman de jar, de care minune uimindu-se, I-au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Nu numai icoana Prodromiţei a primit dumnezeiesc dar, ci şi cele făcute după izvodul ei, spre bucuria credincioşilor. Şi vestea despre ele s-a răspândit în lumea întreagă, şi chiar în casele creştinilor au fost aşezate cu evlavie icoanele Maicii Domnului, căreia mulţimile îi aduc laude ca acestea:
Bucură-te, binecuvântată Maică a dreptcredincioşilor;
Bucură-te, că minunile le însemnezi pe tablele inimilor;
Bucură-te, predanie scumpă a rugăciunii şi nevoinţei;
Bucură-te, praznic neîncetat, candelă nestinsă a credinţei;
Bucură-te, a celor ce aleargă la tine nădejde neruşinată;
Bucură-te, ceresc omofor şi milostivire neîmpuţinată;
Bucură-te, frumuseţe de nespus şi a sufletului dulceaţă;
Bucură-te, rug aprins care încălzeşti inimile de gheaţă;
Bucură-te, pridvor al Împărăţiei cereşti;
Bucură-te, scară a darurilor dumnezeieşti;
Bucură-te, pregustare a bucuriilor mult râvnite;
Bucură-te, Împărătească a bisericilor athonite;
Bucură-te, slăvită Prodromiţă a Schitului Prodromu!

Condacul al 13-lea (de trei ori)

O, Maică prea curată, ocroteşte-i pe toţi cei care cu cununi de laudă împodobesc icoana ta, prodromiţilor arată-le calea mântuirii, pe închinători acoperă-i cu harul tău, pe cei care din locuri îndepărtate aleargă spre icoană ajută-i şi casa lor fereşte-o de relele întâmplări, ca să Îi cânte împreună cu tine Dumnezeului celui Viu: ***Aliluia!***

Apoi se zice Icosul 1: Îngerii şi arhanghelii şi soborul cuvioşilor athoniţi…, Condacul 1: Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri…,

Icosul 1

Îngerii şi arhanghelii şi soborul cuvioşilor athoniţi cu mare cinste te-au lăudat, Născătoare de Dumnezeu, şi prooroceşte i-a văzut cuviosul Marcu, ucenicul Sfântului Grigorie Sinaitul. Căci palatele tale de aur, pe care le văzuse în părţile Viglei, au închipuit Schitul Prodromului, care mai apoi în acel loc s-a ridicat. Şi prin venirea icoanei tale făcătoare de minuni Prodromiţa, adică Înaintemergătoarea, ni l-ai arătat grădină a binecuvântărilor tale, pentru care îţi zicem cu mare glas:
Bucură-te, că Prodromiţă eşti cu dreptate numită;
Bucură-te, a schitului înaintemergătoare smerită;
Bucură-te, roadă pe care Sfântul Munte o a cules;
Bucură-te, al Schitului Prodromu chivot ales;

Bucură-te, egumenă care sufletele în obştea ta cu grijă le aduni;
Bucură-te, trâmbiţă care spre trezirea din patimi suni;
Bucură-te, că în icoană te schimbi la faţă, pe privitori uimind;
Bucură-te, că uneori chipul ţi se întunecă, mustrător devenind;
Bucură-te, că icoana strălucitoare la praznicele tale devine;
Bucură-te, că închinătorii credincioşi vie în icoană te văd pe tine;
Bucură-te, că faţa ta cea prea frumoasă ni s-a descoperit;
Bucură-te, că şi chipul Pruncului tău prin minune a fost zugrăvit;
Bucură-te, slăvită Prodromiţă a Schitului Prodromu!

Condacul 1
Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ne-ai dăruit nouă icoana în care chipul tău şi al Pruncului tău s-au zugrăvit prin minune dumnezeiască, slobozeşte-ne din toate nevoile, ca să-ţi cântăm ţie: ***Bucură-te, slăvită Prodromiţă a Schitului Prodromu!***

Şi această:

Rugăciune către icoana Maicii Domnului Prodromiţa

O, Fecioară prea mărită, înfrumuseţarea prodromiţilor şi lauda închinătorilor, tu i-ai spus Sfântului Petru Athonitul că „Muntele Athosului l-am ales, din toate părţile pământului şi am hotărât să îl afierosesc spre a fi îndestulată locuinţă monahilor şi pustnicilor”, şi în acest munte ai voit a aduce icoana ta.

O, împăcare a noastră cu Dumnezeu, care ne-ai dăruit noul praznic de minuni izvorâtor al icoanei tale, nimeni n-a pierit din cei ce aveau spre tine nădejdea bunei credinţe. Tu, care împleteşti cununi după vrednicie celor ce te laudă şi dăruieşti cererile tuturor celor ce te cinstesc după cuviinţă, din negura patimilor mântuieşte-ne, curăţind necurăţia noastră.

Neadormita noastră păzitoare, care degrabă îi întâmpini pe cei ce te cheamă, dat-ai robilor tăi chipul feţei tale cel prea cinstit şi cu totul luminos, pe care îl sărutăm mulţumind şi cu dragoste şi credinţă închinându-i-ne. Arată-ţi milele tale, Născătoare de Dumnezeu, primind cererile de folos ale robilor tăi. Depărtează de la noi norul patimilor şi al ispitelor, izbăveşte-ne de toată vătămarea trupească şi sufletească şi fii mijlocitoare a mântuirii noastre. Ajută-i pe cei ce cu dragoste se închină chipului tău nefăcut de mână omenească, ca să cinstească înfricoşatele minuni, semnele mai presus de fire ale icoanei tale.

O, pavăză tare a clerului bisericesc şi sprijin al celor din cinul monahicesc, miluieşte şi mântuieşte cu rugăciunile tale pe ortodocşii arhierei, preoţi şi diaconi, pe toţi monahii şi pe tot poporul drept-credincios care ţi se închină. Ocroteşte obştea părinţilor prodromiţi şi pe toţi închinătorii care aleargă la icoana ta făcătoare de minuni.

Caută spre noi cu milostivirea ta şi cu rugăciunea ta învredniceşte-i pe toţi creştinii să vieţuiască cu Hristos şi în lăcaşurile cereşti să se desfăteze. Cercetează-ne, Maică iubitoare de fii, pe noi, robii tăi, cu darul tău şi dăruieşte celor neputincioşi tămăduire şi sănătate desăvârşită, linişte celor înviforaţi şi mântuire tuturor, în vecii vecilor. Amin.

Icoana Maicii Domnului "Prodromiţa" - Schitul Prodromu

Icoana Maicii Domnului Prodromiţa se află în Schitul Prodromu, în Sfântul Munte Athos.

Între icoanele nefăcute de mâini omeneşti se numără şi această icoană a Maicii Domnului ce se cheamă "Prodromiţa", zugrăvită în chip minunat în anul 1863, în Ţara Românească.

În acel an, părinţii Nifon şi Nectarie, ctitorii Schitului Prodromu, din Sfântul Munte Athos, mergând în ţară pentru trebuinţele schitului, aveau în inima lor o mare dorinţă pentru o icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului, care să fie aşezată în biserica cea nouă, după cum mai toate mănăstirile Sfântului Munte au câte o icoană făcătoare de minuni.

Deci aflându-se părinţii Nifon şi Nectarie în Iaşi, au început a cerceta acolo pentru a afla un zugrav mai iscusit şi cu viaţă plăcută lui Dumnezeu, care să le zugrăvească o icoană a Născătoarei de Dumnezeu. Şi au găsit un zugrav bătrân, Iordache Nicolau, cu care s-au învoit să le facă această icoană, după modelul primit de la

părinţi. Însă s-au tocmit ca să lucreze numai cu post, adică: de dimineaţă până când va flămânzi să nu ia nimic în gură, iar după-masă să nu mai picteze, ci alt lucru să facă până a doua zi, urmând această rânduială până la terminarea ei. Bătrânul zugrav primi învoiala cu toată evlavia şi mulţumirea.

Iată ce scria el, în 29 mai 1863, despre zugrăvirea icoanei cea cu dumnezeiască minune săvârşită, într-o scrisoare păstrată în arhiva Schitului Prodromu: *"Eu, Iordache Nicolau, zugrav din oraşul Iaşi, am zugrăvit această Sfântă Icoană a Maicii lui Dumnezeu, cu însăşi mâna mea şi în vremea lucrului a urmat o minune prea slăvită, în modul următor: După ce am terminat veşmintele, după mesteşugul zugrăvirii mele, m-am apucat să lucrez faţa Maicii Domnului şi a Domnului nostru Iisus Hristos; iar după ce am dat gata mâna întâia şi a doua, apucându-mă de noapte ca să termin de zugrăvit, privind eu la chipuri am văzut că totul a ieşit dimpotrivă, pentru care foarte m-am mâhnit, socotind că mi-am uitat meşteşugul. Şi aşa, făcându-se seara, m-am culcat mâhnit, nemâncând nimic în ziua aceea, dar socotind că a doua zi sculându-mă, să mă apuc mai cu dinadinsul de lucru. După ce m-am sculat a doua zi, mai întâi am făcut trei metanii Maicii lui Dumnezeu, rugându-mă să-mi lumineze mintea, ca să pot isprăvi Sfânta icoană şi când m-am dus să mă apuc de lucru, o! prea slăvite minunile Maicii lui Dumnezeu! S-au aflat chipurile terminate desăvârşit, precum se vede. Eu văzând această minune, n-am mai îndrăznit a-mi pune condeiul pe ea, fără numai am dat lustrul cuviincios, deşi greşeala am făcut aceasta, ca să mai dau lustru la o asemenea icoană. Aceasta este povestirea acestei Sfinte icoane."*

Rugăciunea pe care preoţii o rostesc înaintea acestei icoane este următoarea: ***"Prea Sfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară Maria, protectoarea şi apărătoarea noastră, cerem a ta nebiruită apărare. Împărăteasa Cerului şi a pământului, ceea ce ai cu dreptate numele de "Prodromiţa", adică înaintemergătoare, întăreşte-ne întru lucrarea faptelor bune şi ne du de mână întru Împărăţia cea cerească. Povăţuieşte-ne pe noi, toţi drept credincioşii creştini, spre a vedea şi veşnic a ne îndulci de mărirea Fiului tău şi Dumnezeul nostru, că Binecuvântată şi prea proslăvită eşti, în vecii vecilor. Amin."***

Dimensiunile icoanei sunt de 1 metru pe 0.7 metri. O caracteristică a acesteia este faptul că icoana, cercetată la microscop, nu prezintă urme de pensulă, acest lucru întărind credinţa cum că Sfintele feţe au fost pictate miraculos de mână nepământească.

Prăznuirea acestei icoane are loc în fiecare an, pe data de 12 iulie, cu priveghere de întreaga noapte.